

सलिलानिर्गच्छंतमनुगतः सन् हिरण्यवत्कपिशाः केशाः यस्य दैत्यस्य झषोमकरः करालादंष्ट्रायस्य अशनिवन्निस्वनोयस्य निर्लज्जानामसतां  
किंविगर्हितमस्ति निंदाभयाभावात् पलायनं नायुक्तमित्यर्थः वस्तुतस्तु गतज्ज्ञियः प्राप्नोति न संतोयेभ्यः तेषां कृपालूनां किंविगर्हितं न किंचित्  
अतः कृपालुत्वाद्दंष्ट्राश्रितभूरक्षणार्थं किंचित्पलायनमपि न निंदितमित्यर्थः यद्वा लोकोपकाराय भुवमुद्धरतोऽनुद्रवणमनुचितं मन्वानो दैत्य आत्मा  
नमेवाधिपति गतज्ज्ञियां स्वार्थैकपराणामसतामस्माकं किंविगर्हितगणनास्ति अपितु नास्त्येव धिगस्मानित्यब्रवीदित्यर्थः ॥ ७ ॥ स भगवान् वि  
श्वसृजाभिष्टुतो विबुधैश्च प्रसूनैरापूर्यमाणः पाठांतरे विश्वसृजां प्रसूनैर्विबुधैरभिष्टुत इति सलिलस्योदस्तात् उपरिव्यवहारगोचरे देशे गां विन्यस्य स्व

तं निःसरंतं सलिलादनुद्रुतो हिरण्यकेशो द्विरदं यथा झषः ॥ करालदंष्ट्रोऽशनिनिःस्वनोऽब्रवीद्गतज्ज्ञियां किं त्वस  
तां विगर्हितम् ॥ ७ ॥ स गामुदस्तात् सलिलस्य गोचरे विन्यस्य तस्यामदधात् स्वसत्वम् ॥ अभिष्टुतो विश्वसृजा प्र  
सूनैरापूर्यमाणो विबुधैः पश्यतो रे ॥ ८ ॥ परानुषक्तं तपनीयोपकल्पं महागदं कांचनचित्रदंशम् ॥ मर्माण्यभी  
क्ष्णं प्रतुदंतंदुरुक्तैः प्रचंडमन्युः प्रहसंस्तं बभाषे ॥ ९ ॥ श्रीभगवानुवाच सत्यं वयं भोवनगोचरामृगायु  
ष्मद्विधान्मृगये ग्रामसिंहान् ॥ न मृत्युपाशैः प्रतिमुक्तस्य वीराविकत्थनं तव गृण्हंत्य भद्र ॥ १० ॥ एते वयं न्यास  
हरारसौकसांगतह्रियोगदयाद्रावितास्ते ॥ तिष्ठामहेऽथापि कथंचिदाजौ स्थेयं कयामो बलिनोत्पाद्य वैरम् ॥  
॥ ११ ॥ त्वंपद्रथानां किल यूथपाधिपोघटस्वनोऽस्वस्तय आश्वनूहः ॥ संस्थाप्य चास्मान् प्रमृजाशु स्वकानां यः  
स्वां प्रतिज्ञां नातिपिपत्य सभ्यः ॥ १२ ॥

सत्वमाधारशक्तिं निहितवान् अरेस्तस्य पश्यत एव ॥ ८ ॥ पराकूपृष्ठतोऽनुषक्तं ल  
ग्रं तपनीयोपकल्पं सुवर्णाभरणम् कांचनमयं चित्रं दंशः कवचं यस्य तं दैत्यं प्रचंडमन्युत्वम् अधिक्षेपादिकं चानुकरणमात्रं दैत्यस्य वाक्यभीतानां दे  
वानां भयनिवृत्तये वस्तुतस्तेन तथाऽनुक्तत्वेन कोपादिहेत्वभावात् ॥ ९ ॥ ग्रामसिंहान् शुनः प्रतिमुक्तस्य बद्धस्य विकत्थनं श्लाघाम् ॥ १० ॥ न्यास  
हराः निक्षेपहराः द्राविताः पलायनं कारिताः अथापि असमर्था अपि तिष्ठामः तत्किं यतः स्थेयं स्थातव्यमेवास्माभिः तत्किमित्याह कयामः गं  
तव्यदेशाभावात् ॥ ११ ॥ पद्रथानां पदातीनां ये यूथपास्तेषामधिपः मुख्य इत्यर्थः अस्वस्तये पराभवार्थम् आशुघटस्वयतस्व अनूहो निर्वितर्कः  
यो नातिपिपतिं न पूरयति पालयति वा असावसभ्यः सभायामनर्हः ॥ १२ ॥